

givet paa følgende Maade: Formindskelse af Forbruget og Forøgelse af Produktionen — Skatterne var faldet ud. Men mere forbavsende var den Redaktion, dette Punkt havde faaet i et andet konservativt Aftenblad, nemlig „Berlingske Tidende“, hvor der stod, at det, som Opraabet pegede paa, var Formindskelse af Forbruget og Formindskelse af Skatterne. Ja, saadan taler man for sine Affærer. Nu er det ganske klart, at det, som dette Opraab gaar ud paa, selvfølgelig ikke er blindt hen at animere til Forøgelse af Skatterne, men det stiller Skatterne i Forhold til en bestemt Ting, nemlig Spørgsmaalet om Udgifternes Dækning. Landenes Indtægter fremkommer gennem Skatter eller ved Gældsstiftelse, og selvfølgelig udtaler dette Opraab sig ikke om de enkelte Landes Forhold paa anden Maade, end at det opfordrer til at udnytte Landenes Skatteevne, saa de kan komme igennem den nuværende Verdenskrise uden at stifte mere Gæld. — Jeg vilde ikke have berørt dette, hvis ikke det ærede Medlem fra Give havde peget paa visse Punkter i dette Opraab; jeg syntes da, det kunde være interessant at hæfte sig ved andre Ting end dem, det ærede Medlem havde peget paa.

Det ærede Medlem siger ligesom andre ærede Talere, at naar dette Lovforslag skal gennemføres, maa man vide, hvor Pengene kan komme fra, og han mener at have hørt nogen sige, at Pengene er til Stede. I denne Form synes jeg ikke, jeg har hørt Sætningen udtale. Jeg for mit Vedkommende har tidligere, ogsaa ved Fremsettelsen, sagt, at efter min Opfattelse vilde Gennemførelsen af et Lovforslag som dette kunne begrunde, at adskilligt af det, som vi endnu har tilbage af ekstraordinære Tilskud, kunde bortfalde. For Øjeblikket yder vi Tilskud til Nedsættelsen af Prisen paa Levnedsmidler, men jeg har Indtryk af, at alle er enige om, at en kunstig Opretholdelse af et lavere Prisniveau paa Levnedsmidler kun er noget, som kan gennemføres i et bestemt Tidsrum og under bestemte Forhold, saaledes som vi har gjort det under Krigen, og som vi kan gøre det i en Tid efter Krigen. Derimod vil det ikke være muligt i Længden at opretholde en saadan Nedsættelse, da Priserne under Fredstilstand beherskes af de økonomiske Love, alle kender. Jeg har da peget paa, at vi forhaabentlig allerede i den kommende Rigsdagssamling, det kommende Finansaar, vil staa overfor en betragtelig Reduktion af disse Krigstidens ekstraordinære Udgifter, og jeg har ud-

trykkelig sagt, at Gennemførelsen af et Lovforslag som dette i høj Grad vilde begrunde, at man fremskyndede denne Bevægelse.

Ærede Medlemmer vil vide fra tidligere Diskussioner, at der efter de Indtægter, Finanslovsforslaget indeholder, er beregnet ca. 100 Mill. Kr. ekstraordinært til Indenrigsministeriets Budget i Finansaaret 1920—21, og ærede Medlemmer ved, at en Del af disse Penge vil der allerede være lagt Beslag paa gennem den Dyrtidshjælp, som er ydet i Aar, men som først kommer til Udbetaling til Kommunerne, naar de har Krav paa deres Refusion; vi kender selvfølgelig ikke dette Beløb nøjagtigt, men det vil vel være en 30—40 Mill. Kr. Der vil altsaa være en 60—70 Mill. Kr., som man kan disponere over enten til fortsat Dyrtidshjælp og fortsatte Pristilskud eller paa andre Maader — dette Lovforslag anviser en af Maaderne. Ved at disse ekstraordinære Tilskud bortfalder, reduceres jo Statsudgifterne; hvis man fremskynder Behandlingen af en Omordning af vort Militærvæsen, vil andre Statsudgifter reduceres betydeligt, og da vil med de bestaaende Love, som vi har om Skatteindtægterne, Valget være, om man vil reducere disse Statsindtægtslove, eller om man vil bevare dem, og benytte Midlerne, der fremkommer gennem dem, til andre Formaal.

Det ærede Medlem for Aalborg Amt — som sagde det samme som alle Talerne af Oppositionen, at man maatte drøfte, hvorfra Pengene skulde komme, et Spørgsmaal, hvis Berettigelse jeg fuldt ud anerkender; jeg siger dette saavel til det ærede Medlem fra Odder som til det ærede Medlem for Aalborg Amt — udtalte, at han tvivlede paa disse Reduktioner af andre Udgifter, altsaa Pristilskud o. s. v. Hvad enten han nu har Ret eller ikke heri, fremsatte han imidlertid nogle Betragtninger om Indtægtsforøgelser til dette Formaal, som det er værd at dvæle et Øjeblik ved.

Det ærede Medlem nævnte en Forhøjelse af Toldindtægterne. Jeg tager absolut Afstand derfra, men der er en Ting, som det ærede Medlem nævnte, som jeg gerne vilde understrege. Det ærede Medlem sagde, at Tolden nu repræsenterede en meget ringere Del af Varernes Værdi end tidligere. Det er fuldkommen rigtigt. Det, som er sket i de sidste Aar med Hensyn til indirekte Skatter, er for det første, at deres Betydning budgetmæssigt, i Sammenligning med de direkte Skatters, er sunket, og dernæst, at deres Betydning som Beskyttelsesforholdsregler, deres protektionistiske Betydning, er formindsket eller absolut forsvundet der-